

Україно, п'ю твої зіниці...

Василь Симоненко

Україно, п'ю твої зіниці
Голубі й тривожні, ніби рань.
Крешуть з них червоні блискавиці
Революцій, бунтів і повстань.

Україно! Ти для мене диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік.

Ради тебе перли в душі сію,
Ради тебе мислю і творю —
Хай мовчать Америки й Росії,
Коли я з тобою говорю!

Одійдіте, недруги лукаві!
Друзі, зачекайте на путі!
Маю я святе синівське право
З матір'ю побуть на самоті.

Рідко, нене, згадую про тебе,
Дні занадто куці та малі,
Ще не всі чорти втекли на небо*,
Ходить їх до біса по землі.

Бачиш: з ними щогодини б'юся,
Чуеш — битви споконвічний грюк!
Як же я без друзів обійдуся,
Без лобів їх, без очей і рук?

Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Гримотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права.

Хай палають хмари бурякові,
Хай сичать образи — все одно

Я проллюся крапелькою крові
На твоє священне ** знамено.

26.XII.1961

Джерело: В.Симоненко. У твоєму імені живу. "Веселка", К., 1994.

Примітки

Цей вірш широко відомий з такими відмінами:

1 рядок починається "Задивляюсь у твої зіниці..."

* "живуть на небі"

** "червоне"